כח: המקדיש שדהו פרק שמיני ערכין

שדה היוצאה לכהנים ביובל נותנין (למי) [למשמר] שפגע בו יובל. האי מלתא אינו מן הברייתא אלא ממילתא דרבי חייא בר אבין אמר רב חסדא: **כמאן** דלא מקיש. וא"ת הא דאמרן לעיל בשלמא כהנים אין מחרימין דחרמים שלהם והלא שדה חרמים צריך ליתנם לכהן שבאותו משמר וא"כ אם החרים כהן שדהו אם אינו במשמרתו אמאי אינו צריך ליתנה לכהן שבאותו משמר וא"ל דלרוותא דמילתא אמר הכי שהרי אם החרים כהן שדהו אינו חרם דכתיב אחוזת עולם הוא להם ואע"ג דגבי לוים הוא דכתיב מקדמת לכהנים נמי הכי הוא ואם החרים הכהן מטלטלים למאן דמקיש פשיטא דאינו יכול להחרים ואפילו למאן דלא מקיש החרמים שלהן כדאמרן נותנו לכל כהן שירצה ומיהא נמי הא דאמר לעיל ודבי שמעון בשלמא כהנים כדאמרי' ומשום מטלטלין הוא דאמר הכי אע"ג דאין מקיש מ"מ החרמים שלהם אכל בקרקעות אחוזת עולם דכתיב גבי לוים ה"א לכהנים כן: **חרמי** בהנים. פי' חרמים (ליתן) הנתנים לכהנים אין להן פדיון (ויקרא מ) לא יתכר ולא יגאל וע"כ בחרמי הכהנים איירי אע"ג דקתמא כתיב דאי בחרמי בדק הבית פשיטא דנפדין הן כדי לעשות מהן צרכי בדק הבית: **אומדין** כמה אדם רוצה ליתן בשור זה להעלותו עולה **אע"פ שאינו רשאי.** (ליתן) פירוש שאינו חייב כמו נוסח דמתרגמינן רשיא כך פירש"י ולפ"ז אומר הרב רבי יעקב בר שמשון הא דאמתא בפ"ק דקדושין (דף לג. ושם) אין בעלי אומנויות רשאין לעמוד בפני תלמידי חכמים בשעה שעוסקים במלאכתם מיירי אפילו בעסוקין במלאכתם ודשאין ר"ל חייבין כמו אע"פ שאינו רשאי להכה ר"ל אע"פ שאינו חייב ואי מיירי במלאכתם אחרים ניחא למימר דשאין ממש[1]: **לבן** בתו **או** לבן אחותו כהן. ולא מצי למימר [2] נתן בנו או לבן אחיו דכיון דחזיא ליה הוי ליה כהן המסייע בנית הגרנות כדאיתא בפ' עד כמה (כתובות מו:) וכן פירש"י: שקול

לך יהיה החרים שדותיו נותנין לכהן שבאותו משמר [6] שנאמר [1]כשדה החרם לכהן תהיה אחוזתו וגמר לכהן לכהן מגזל הגר והתם מנלן [6]דתניא [2]לה' לכהן [3] קנאו השם ונתנו לכהן שבאותו משמר אתה אומר לכהן שבאותו משמר או אינו אלא לכל כהן שירצה כשהוא אומר מלבד איל הכיפורים אשר יכפר בו עליו הרי [3] בכהן שבאותו משמר הכתוב מדבר שדה [4]היוצאה לכהנים ביובל נותנה למשמר שפגע בו יובל איבעיא להו פגע בו בשבת מאי א"ר חייא בר אמי משמיה דחולפנא נותנה למשמר היוצא אמר רב נחמן בר יצחק תניא [נמי הכי] נמצאת אתה אומר אחד יובל ואחד שביעית משמטין כאחד [5]אלא [7] [6]שיובל בתחילתו [5]והשמטה בסופה אדרבה משום הכי [6] הואי אימא מפני שהיובל כו' בשלמא שביעית בסופה דכתיב [3]מקץ שבע שנים תעשה שמטה אלא יובל בתחילתו ביום הכיפורים הוא דכתיב [4]ביום הכיפורים תעבירו שופר בכל ארצכם [6]הא מני ר' ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה היא דאמר [7]מר"ה הוא דחייל יובל שמעה חזקיה בר בילוטו ואזל אמר קמיה דר' אבהו [1] וליקיש מטלטלי לקרקעות לאו תנאי היא דאיכא דמקיש [1] ואיכא דלא מקיש כמ"ד לא מקשינן: **מתני'** [7]חרמי כהנים אין להם פדיון אלא [6] נותנים לכהנים כתרומה [7]ר' יהודה בן בתירא אומר [6] סתם חרמים לבדק הבית שנאמר [5]כל חרם קדש קדשים הוא לה' וחכ"א [1] [5]סתם חרמים לכהנים שנאמר כשדה החרם לכהן תהיה אחוזתו א"כ למה נאמר כל חרם קדש קדשים הוא לה' שחל על קדשי קדשים ועל קדשים [6] קלים [2] [5]מחרים אדם את קדשיו בין קדשי קדשים בין קדשים קלים אם נדר נותן דמיהן ואם נדבה נותן את טובתן [8]שור זה עולה אומדין כמה אדם רוצה ליתן בשור זה להעלותו עולה [2] אף על פי שאינו רשאי [9]הבכור בין תם בין בעל מום מחרימין אותו [1]וכיצד פודים אותו אומדין כמה אדם רוצה ליתן בבכור זה ליתנו לבן בתו או לבן אחותו:

גמ'

אלא מעתה לכהנים ביובל נותנין (למי) [למשמר] שפגע בו יובל. האי מלתא אינו מן הברייתא אלא ממילתא דרבי חייא בר אבין אמר רב חסדא: **כמאן** דלא מקיש. וא"ת הא דאמרן לעיל בשלמא כהנים אין מחרימין דחרמים שלהם והלא שדה חרמים צריך ליתנם לכהן שבאותו משמר וא"כ אם החרים כהן שדהו אם אינו במשמרתו אמאי אינו צריך ליתנה לכהן שבאותו משמר וא"ל דלרוותא דמילתא אמר הכי שהרי אם החרים כהן שדהו אינו חרם דכתיב אחוזת עולם הוא להם ואע"ג דגבי לוים הוא דכתיב מקדמת לכהנים נמי הכי הוא ואם החרים הכהן מטלטלים למאן דמקיש פשיטא דאינו יכול להחרים ואפילו למאן דלא מקיש החרמים שלהן כדאמרן נותנו לכל כהן שירצה ומיהא נמי הא דאמר לעיל ודבי שמעון בשלמא כהנים כדאמרי' ומשום מטלטלין הוא דאמר הכי אע"ג דאין מקיש מ"מ החרמים שלהם אכל בקרקעות אחוזת עולם דכתיב גבי לוים ה"א לכהנים כן: **חרמי** בהנים. פי' חרמים (ליתן) הנתנים לכהנים אין להן פדיון (ויקרא מ) לא יתכר ולא יגאל וע"כ בחרמי הכהנים איירי אע"ג דקתמא כתיב דאי בחרמי בדק הבית פשיטא דנפדין הן כדי לעשות מהן צרכי בדק הבית: **אומדין** כמה אדם רוצה ליתן בשור זה להעלותו עולה **אע"פ שאינו רשאי.** (ליתן) פירוש שאינו חייב כמו נוסח דמתרגמינן רשיא כך פירש"י ולפ"ז אומר הרב רבי יעקב בר שמשון הא דאמתא בפ"ק דקדושין (דף לג. ושם) אין בעלי אומנויות רשאין לעמוד בפני תלמידי חכמים בשעה שעוסקים במלאכתם מיירי אפילו בעסוקין במלאכתם ודשאין ר"ל חייבין כמו אע"פ שאינו רשאי להכה ר"ל אע"פ שאינו חייב ואי מיירי במלאכתם אחרים ניחא למימר דשאין ממש[1]: **לבן** בתו **או** לבן אחותו כהן. ולא מצי למימר [2] נתן בנו או לבן אחיו דכיון דחזיא ליה הוי ליה כהן המסייע בנית הגרנות כדאיתא בפ' עד כמה (כתובות מו:) וכן פירש"י: שקול יקריב נגדו דהא ולאו אית ליה פדיון דלאו גופה אימרס דלאו דידיה הוא: **אלא כבדי עוכפה.** טובת הנאה שיש לו בה יתן לכהן כילד שור זה עולה והחרימו אומדין כמה אדם רוצה ליתן בשור זה להקריבו עולה שאינו חייב כלומר אדם שאינו חייב אינו מקריב אלא אם יתנו לו אדם אחר ואומדין כמה אדם רוצה ליתן בשור זה עולה אם א